

Ook al zouden de VS meewerken, dan nog is het Internationaal Strafhof een doodgeboren kind

Citation for published version (APA):

Klip, A. H. (2002). Ook al zouden de VS meewerken, dan nog is het Internationaal Strafhof een doodgeboren kind. *Nederlands Juristenblad*, 1751-1751.

Document status and date:

Published: 01/01/2002

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

Download date: 05 May. 2023

“Ook al zouden de VS meewerken, dan nog is het Internationaal Strafhof een doodgeboren kind”

Bijdragen

Het Hof is niet levensvatbaar

Natuurlijk zien de Amerikanen spoken als het gaat om de kracht van het Internationaal **Strafhof**. Als enig overgebleven wereldmacht zullen de Verenigde Staten immers hoe dan ook kunnen voorkomen dat Amerikanen voor het Hof terecht zullen staan. De Amerikanen zijn echter open en eerlijk in hun bedoelingen; zij laten er geen misverstand over bestaan dat zij het Hof niet willen.

Het ongelukkig geredigeerde Statuut voor het Internationaal **Strafhof** zal er zelf voor zorgen dat het Hof niet levensvatbaar is. Het Statuut onderwerpt de bevoegdheid van het Hof aan het zogenaamde complementariteitsbeginsel. De taak voor de vervolging ligt immers primair bij staten. Dit betekent dat het Hof pas kan optreden als staten niets doen. Er gaat enige tijd over heen voordat kan worden vastgesteld dat staten geen initiatief tot vervolging nemen. Het is een paradox dat als het Hof dan eindelijk bevoegd is en actief wordt, het vervolgens voor de bewijslevering en aanhouding afhankelijk is van staten die eerder stilzaten. Tal van weigeringsgronden kunnen door hen worden ingeroepen om niet met Hof mee te werken, om te vertragen, te blokkeren of anderszins in de weg te staan aan een goed functioneren van het Internationaal **Strafhof**.

Het falen van het **Strafhof** zal naar mijn inschatting dan ook worden veroorzaakt door de landen die het Statuut hebben goedgekeurd, maar dit niet door daden laten volgen. Weinig landen hebben rechtsmacht geschapen om oorlogsmisdrijven begaan buiten hun eigen grondgebied te vervolgen. Een nog geringer aantal heeft een gespecialiseerde opsporings- en vervolgingsdienst opgericht. Ook Nederland sluit in het ontwerp Wet Internationale Misdrijven vrijwel uit dat het kan vervolgen, door Nederlandse rechtsmacht afhankelijk te maken van de aanwezigheid van de verdachte. De toekomstige WIM biedt beperktere vervolgingsmogelijkheden dan de oude Wet Oorlogsstrafrecht, die ondanks vrijwel onbeperkte rechtsmacht het sinds de invoering in 1952 tot geen enkele vervolging leidde. Zeker, Nederland is ijverig in zijn rol als gastheer van het Internationaal **Strafhof**, maar dat is een positie waarin wel de lusten ('het Hof staat toch maar mooi in Den Haag!') maar niet de lasten ('vervolging van buitenlandse staatshoofden en hoge militairen schaadt de buitenlandse betrekkingen') worden gedragen.

A.H. Klip

hoogleraar straf(proces)recht en internationaal strafrecht Universiteit Maastricht